

Bulletin

Jaargang 53 nr 1
jan - mrt 2026

Oecumenische Geloofsgemeenschap

kerkelijk centrum
de Regenboog

De samenwerkende kerken in de Merenwijk

SAMENWERKENDE KERKEN IN DE MERENWIJK

KERKELIJK CENTRUM "DE REGENBOOG"

Watermolen 1, 2317 ST Leiden
Telefoon: 071-521 28 58, b.g.g. 06-85533210
Internet: www.deregenboogmerenwijk.nl
E-mail: beheerder@kcregenboog.nl

BEHEERDER

Michael Medhani
Spreekuur beheerder: ma t/m do 14.00 - 15.00 uur

PASTORESTEAM

p/a Watermolen 1, 2317 ST Leiden

Pastoraal werker Willy Hoogendoorn (RK)
Telefoon: 06-51 98 08 88
E-mail: pastor.regenboog@gmail.com
Werkdagen: woensdag en donderdag

Pastoor Dolf Langerhuizen (Administrator)

Ds. Mirjam Buitenwerf (PKN)
Telefoon: 06-40 42 57 89
E-mail: ds.regenboog@gmail.com
Werkdagen: donderdag en vrijdag

BEHOEFTE AAN EEN LUISTEREND OOR?

Atty Talma Telefoon: 071-5213506
Mary Pouw Telefoon: 071-5215726

VERTROUWENSPERSONEN IN DE REGENBOOG

Berry Elstak Telefoon: 06-47 19 79 76
E-mail: berry.52@outlook.com
Frans Voets Telefoon: 06-44 80 65 28
E-mail: fwmm.voets@hccnet.nl

NIEUWSBRIEF

Om de twee weken verschijnt via e-mail 'Nieuwsbrief de Regenboog'. Wilt u deze nieuwsbrief ontvangen, stuur dan een e-mail naar info@kcregenboog.nl. Via dit e-mailadres kunt u ook berichten insturen die opgenomen moeten worden in de nieuwsbrief.

MUTATIES KERKLEDENADMINISTRATIE

Mutaties in adresgegevens of gezinssamenstelling s.v.p. opsturen naar de Regenboog (adres zie boven) of mailen naar mier-en-jaar@live.nl.

Bij vertrek uit de Merenwijk of uit Leiden s.v.p. vermelden of u toezending van het Bulletin op prijs stelt.

ALGEMENE KERKELIJKE MERENWIJKRAAD

Voorzitter: Jan Vis
p/a Watermolen 1, 2317 ST Leiden
Telefoon: 06-38 53 58 10
E-mail: voorzitter.AKM@kcregenboog.nl

Secretaris:
p/a Watermolen 1, 2317 ST Leiden
Telefoon: -
E-mail: secretariaat@kcregenboog.nl

Penningmeester: Willy Menken
p/a Watermolen 1, 2317 ST Leiden
Telefoon: 071-522 04 89
E-mail: penningmeester.AKM@kcregenboog.nl
NL70INGB000 258 11 91 tnv Algemene Kerkelijke Merenwijkraad

BULLETIN

Uitgave van de Algemene Kerkelijke Merenwijkraad

REDACTIETEAM

Reina Wessels-ten Bruggenkate 06-26 42 27 82
Dick Rijken 071-521 66 06
Frances Verhaar 071-572 78 88

REDACTIESECRETARIAAT

Kerkelijk Centrum De Regenboog
Watermolen 1, 2317 ST Leiden
E-mail: redactie.deregenboog2.0@gmail.com

ADMINISTRATIE & BEZORGING

Gerard van Kempen
Telefoon: 071-521 13 43
E-mail: gerard.van.kempen@casema.nl

KOPIJ

Kopij kan bij voorkeur als Word-document per e-mail worden ingeleverd via het adres: redactie.deregenboog2.0@gmail.com. De kopij moet uiterlijk op de aangegeven inleverdatum binnen zijn. De redactie behoudt zich het recht voor om kopij niet te plaatsen, of om in overleg met betrokkene(n) artikelen in te korten. Het Bulletin verschijnt ook op internet. De inhoud van het Bulletin wordt, tenzij uitdrukkelijk niet gewenst, door de werkgroep PR gebruikt voor de website en voor berichten in de Nieuwsbrief, de lokale pers en het

VERSCIJNINGSSCHEMA 2026

Nummer	Inleverdatum	Bezorgdatum
02	02-03	21-03
03	27-04	16-05
04	24-08	12-09
05	09-11	28-11

Inhoudsopgave

Visie	1
Redactioneel	1
Zingen in de 40 dagen	2
Medeleven	3
Wekelijkse bloemengroet	4
In memoriam Willy de Knecht	4
Wat betekenen geloof en/of kerk voor jouw leven?	4
Bestuurlijk nieuws	5
De AKM en onze penningen	6
Interview met de nieuwe kosten/beheerder Michael Medhani	6
Save the date: Palmpaasstocken maken en Palmzondag	8
Preek voor herhaling vatbaar	9
Orgelklanken	10
Arcobaleno met Pasen	11
Wat is jouw favoriete kerklied?	11
Veertigdagenkring over 'Wachten'	12
Poëziemiddag	12
Film in de Regenboog	13
Paaskaars maken voor thuis	13
Achtergrondinformatie tweede collectes	13
Vooraankondiging: de Dementievriendelijke Kerk te Leiden	14
Oecumenische Wereldgebedsdag-viering	14
En ook de organist!	15
Agenda	16
Werkgroepen	17
Rooster vieringen	18

Visie

De Regenboog is een oecumenische geloofsgemeenschap voor denkers en doeners, voor iedereen die inspiratie en verbinding zoekt.

Vanuit verschillende tradities delen en vieren wij de liefde van Christus, zo kleurrijk als de regenboog.

In De Regenboog ben je welkom met je eigen verhaal en achtergrond.

In de voetsporen van Jezus willen wij verantwoordelijk leven met oog voor elkaar, mensen in de buurt en de wereld om ons heen.

Redactioneel

Tijdens het doorlezen van alle aangeboden kopij voor dit Bulletin valt het je ineens op. Opeens beseft je: Daar gaat het om! Om te begrijpen wat de 'eyeopener' was, lees dan wat Ella Veenstra schreef voor onze rubriek 'Wat betekenen geloof en/of kerk voor jouw leven?' Met een mooi voorbeeld laat ze zien dat dat geloof tónen vaak meer zegt dan erover praten.

In ons Bulletin zitten wel meer van die kleine juweeltjes die laten zien waarom we waarde hechten aan ons kerkzijn. Neem bijvoorbeeld de gepassioneerde manier waarop Wilfred van de Wal schrijft over zijn favoriete kerklied. Als je leest wat de muziek en de tekst voor hem betekenen... wat boffen we toch met onze organisten. We beseffen vaak niet dat er, zoals Frank Ressler altijd op zo'n geestige manier kan beschrijven, zo veel studie, inspiratie en inspanning voorafgaan aan de muzikale begeleiding van onze diensten. Lees zijn column!

In dit Bulletin voert de muziek trouwens behoorlijk de boventoon. Als je alle activiteiten die met muziek te maken hebben op een rij zet, krijg je een scala aan kleurtönen en stromingen. Muziek heeft een diepgaande invloed op onze mentale gezondheid en het brein. Kerkelijke muziek beïnvloedt op positieve wijze ook ons geloofsleven. Als we dat op zondagmorgen samen doen, doen we dat niet alleen om onze communicatie met God gestalte te geven, maar ook omdat het ons gevoel van saamhorigheid bevordert.

Zo schrijft ds. Mirjam Buitenwerf in haar openingsartikel over 'Zingen in de 40 dagen', behalve ons Regenboogkoor is er een optreden van Arcobaleno en er is ook nieuws over ons orgel. AKM-voorzitter Jan Vis laat weten dat er binnen niet al te lange termijn onderhoud gepleegd wordt aan ons orgel. Dat kan dankzij een fors legaat van Corine Knoester, die wij kenden als een van onze lectoren, met de trouwe geleidehond Co aan haar zijde.

Ook hebben we onlangs afscheid genomen van Ronald van Heyningen, die 27 jaar letterlijk een sleutelfiguur was. Na zijn pensionering zijn al zijn taken als kosten/beheerder inmiddels overgenomen door Michael Medhani. Maak in dit Bulletin kennis met hem via het interview. Zijn levensverhaal tot nu toe is spraakmakend. Hij kwam uit Eritrea, maar zijn omzwervingen leidden uiteindelijk naar Leiden, naar onze Merenwijk. Lees hoe sommige mensen uit zijn én onze omgeving richting gaven aan zijn leven en hoe zijn wegen uiteindelijk samenkwamen op zijn huidige bestemming: de Regenboog.

Veel leesplezier gewenst, Reina Wessels-ten Bruggenkate, namens de redactie.

Zingen in de 40 dagen

Door ds. Mirjam Buitenwerf

Binnenkort begint de Veertigdagentijd, op Aswoensdag (18 februari). In de zes zondagen die vallen in deze periode, zingen we veel liederen uit het Liedboek uit de categorie 'Veertigdagentijd' (die loopt van lied 535a t/m lied 563). Met de woorden en melodieën van die liederen beleven we de betekenis en de diepte van de periode van bezinning die voorafgaat aan de Stille Week en Pasen. Sommige liederen uit die categorie zijn de meesten van ons waarschijnlijk erg vertrouwd. Andere voelen nog steeds een beetje nieuw of onwennig, ook al is ons 'nieuwe' Liedboek al weer bijna 13 jaar oud...

Om u alvast een beetje muzikaal mee te nemen richting de Veertigdagen, vertel ik hieronder iets over een bekend lied uit die categorie, en iets over een nieuw lied.

Met de boom des levens, Lied 547

Ik begin met een lied van Willem Barnard: 'Met de boom des levens' (Lied 547 en Gezangen voor Liturgie 495). Het is in onze geloofsgemeenschap een

vertrouwd en geliefd lied. Vaak zingen we het lied in de Veertigdagentijd als een Kyrielied, als bevestiging van ons gebed om ontferming. Bij de eerste regels van het lied, 'met de boom des levens wegend op zijn rug, droeg de Here Jezus Gode goede vrucht', denk je ogenblikkelijk aan Jezus die zijn kruis droeg naar Golgota. Toch is er met dat kruis iets vreemds aan de hand. Het kruis wordt hier 'boom des levens' genoemd. Dat klinkt wel erg eufemistisch voor een martelwerktuig. Wat wordt hier nu precies mee bedoeld?

Met deze boom wordt de levensboom uit het eerste Bijbelboek bedoeld, uit Genesis. Denk maar aan Genesis 2:9: 'In het midden van de tuin stonden de levensboom en de boom van de kennis van goed en kwaad.'

Op deze manier legt de lieddichter, Willem Barnard, een verbinding tussen die levensboom van het paradijs en het kruis dat Jezus draagt. God had de levensboom en de toegang naar het paradijs gebarricadeerd, nadat Adam en Eva hadden gegeten van de boom van kennis en kwaad (zie Gen. 3: 22-24). Doordat Jezus het kruis draagt, en daarmee onze zonden op zich neemt, wordt de weg naar die levensboom weer toegankelijk. Door die woorden 'boom des

levens' te kiezen in plaats van 'kruis', wordt duidelijk dat de kruisgang van Jezus niet tevergeefs was. Met zijn lijden aan het kruis opent Jezus voor ons het paradijs, en draagt goede vrucht. Op die manier komen wij mensen 'onze val te boven in een evenwicht' (couplet 4).

Willem Barnard dichtte vaker over het theologische thema van het weer openen van het paradijs door het lijden van Jezus. Denk maar aan het lied 'Alles wat over ons geschreven is' (536), waar we in het tweede couplet zingen: 'de schepping die voor ons gesloten was, ontsluit Gij weer, Gij opent onze ogen.'

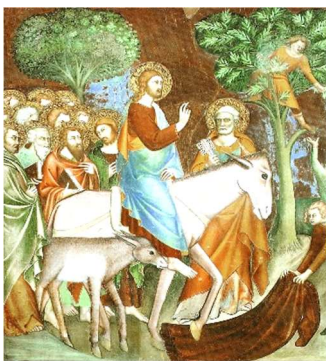
Dat het kruis een soort prachtige boom zou zijn, is trouwens een beeld dat al veel ouder is dan dit lied. Het kwam al voor in de 6^e eeuw, in de middeleeuwse hymne 'Vexilla regis prodeunt'. In deze gregoriaanse hymne wordt het kruis beschreven als een prachtig fonkelende boom ('arbor decora et fulgida') die uitverkoren was om Jezus' lichaam te dragen (zie bijvoorbeeld de vertaling van deze hymne in Lied 572, couplet 5).

Je weet misschien al dat veel nieuwe liederen uit ons liedboek zijn overgenomen uit liedbundels uit het buitenland, bijvoorbeeld uit de Anglicaanse traditie, of uit Scandinavische landen. Het bijzondere van lied 547 is dat

hiermee het omgekeerde is gebeurd. Het is namelijk in het Duits vertaald ('Holz auf Jesu Schulter'), en wordt ook in Zwitserland gezongen. Bovendien bestaat er een versie in het Japans. Zo zie je dat de Nederlandse kerkelijke liedcultuur ook van invloed is op het buitenland.

Stap voor stap gaat door Jeruzalem, Lied 553

Het tweede lied dat ik hier wil bespreken is Lied 553, 'Stap voor stap gaat door Jeruzalem'. Het is gemaakt voor Palmzondag, de zondag waarop we het verhaal lezen dat Jezus op een ezeltje Jeruzalem binnenkomt.

We vieren die intocht natuurlijk samen met de kinderen met hun mooi versierde Palmtakken. Het is de laatste voluit vrolijke dienst voordat we de Stille Week ingaan. Dit lied, 'Stap voor stap', is zo'n voorbeeld van een oorspronkelijk buitenlands lied. Het komt voort uit een liturgische vernieuwingsbeweging binnen de Schotse kerken. Daar werd in de jaren '60 van de vorige eeuw het initiatief genomen om verschillende nieuwe liederen te ontwikkelen, zodat er meer muzikale variatie zou ontstaan tijdens de kerkdiensten. Eén van die liederen werd 'Trotting, trotting through Jerusalem', geschreven door Eric Reid. Sytze de Vries maakte de vertaling van dit lied in het Nederlands.

Het lied is niet echt bedoeld om bij te zwaaien met je palmtak, maar het is ritmisch en melodisch wel erg leuk. Dus past het bijvoorbeeld goed na het lezen van het verhaal van de intocht. Het is een beeldend lied, en beschrijft hoe die bijbelse intocht eraan toegaat. Jezus komt binnen op de rug van een ezelin, kinderen zwaaien met takken, en ze zingen 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!' Die regel is steeds de laatste regel van ieder couplet.

Maar 'Stap voor stap' is niet alleen maar een vrolijk en onbezorgd lied. Er klinken ook vragen in door van de mensen in de stad, vragen als: 'Waarom rijdt hij niet op een prachtig paard als een generaal ten strijde?' Ze verbazen zich over Jezus, die vreemde koning op een ezel. En dat hoor je ook een beetje terug in de melodie van de uitroep van de kinderen, steeds de laatste regel van een couplet. Of die nu mineur of majeur is, blijft een beetje in het midden. Daar zit een muzikale spanning in die past bij de week die volgt op Palmzondag. Maar uiteindelijk is dit lied een oproep aan de mensen die het zingen, en daarmee aan ons allemaal: 'Zullen wij de kinderen volgen: 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!''

In de komende Veertigdagentijd zullen we beide liederen zingen in de vieringen. Ik wens u een goede en bezinningsvolle tijd op weg naar Pasen!

Voor wie meer wil weten of de liederen wil luisteren, hieronder de bronnen die ik voor deze bijdrage heb gebruikt: *Liedboek. Zingen en bidden in huis en kerk*, Zoetermeer 2013.

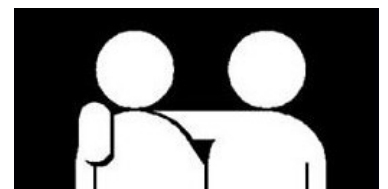
Liedboek compendium online:
https://www.liedboekcompendium.nl/lied/547-met-de-boom-des-levens-5_1_3
https://www.liedboekcompendium.nl/lied/553-stap-voor-stap-gaat-door-jeruzalem-5_1_9

- *Over Vexilla regis prodeunt:*
<https://www.preceslatinae.org/thesaurus/Hymni/Vexilla.html>

Om te luisteren, op YouTube:

- Holz auf Jesu Schulter live- Mitschnitt Gl 291 (Haus vom guten Hirten, Herz- Marien- Klosterkirche) (Duitse versie van 'Met de boom des levens')
- Seimon Morris, 'Trotting trotting' (oorspronkelijke versie van 'Stap voor stap')

Medeleven

We willen een hechte gemeenschap zijn van mensen die voor elkaar zorgen als dat nodig is. Dat houdt ook in dat we het signaleren als iemand hulp nodig heeft of behoefte voelt aan contact. Is een persoonlijk bezoek van een van de pastores of iemand van de pastoraatsgroep gewenst, dan kan dat worden doorgegeven aan de pastores of aan de contactpersonen van de pastoraatsgroep. Zo blijven we met elkaar verbonden.

Behoeftte aan een luisterend oor?

Contactpersonen:
Atty Talma (071-5213506)
Mary Pouw (071-5215726)

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons wilt attenderen op mensen die daarvoor in aanmerking komen, dan kunt u hun naam en adres/verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk

Telefoon: 06 10036168

E-mail: majavanspaandonk@gmail.com

In memoriam Willy de Knegt

Op maandag 22 december jl. is overleden mw. Willy de Knegt-de Vogel, op 81-jarige leeftijd. Willy was een Regenboger van het eerste uur, en heeft onder andere 50 jaar lang met veel plezier in het Regenboogkoor gezongen. Samen met haar man Jan woonde ze in het Ambrosiadal. Vorig jaar vierden ze samen met kinderen en kleinkinderen hun 60-jarig huwelijk. Willy groeide op in Zoeterwoude in een gezin met 5 kinderen. Ze verloor op jonge leeftijd haar beide ouders, en leerde noodgedwongen al vroeg om op eigen benen te staan. Zij was van huis uit christelijk gereformeerd. De woorden uit Psalm 103, die gezongen werden bij de uitvaart van haar moeder, gingen haar leven lang met haar mee:

*Gelijk het gras is ons kortstondig leven,
Gelijk een bloem, die op het veld verheven,
Wel sierlijk pronkt, maar kracht'loos is en teêr.*

De laatste jaren was de gezondheid van Willy broos. Het lukte haar niet meer om regelmatig de vieringen in de Regenboog te bezoeken, maar ze bleef online met ons meeleven.

Op maandag 30 december namen we afscheid van Willy, in een dienst van Woord en Gebed in de aula van begraafplaats Rhijnhof, die geleid werd door ds. Margreet Klokke. Psalm 103 vormde hierin de rode draad.

Onze gedachten gaan uit naar Willy's echtgenoot Jan, en naar hun kinderen en kleinkinderen.

Ds. Mirjam Buitenwerf

De oproep:

Wat betekenen geloof en/of kerk voor jouw leven?

In een vorig nummer van het Bulletin stelde de redactie de bovenstaande vraag aan de lezers van dit blad. In het laatste Bulletin reageerde Ton van den Besselaar. Nu is de beurt aan Ella Veenstra.

“Deze vraag deed mij denken aan de vraag van een kleindochter die ze mij een keer stelde. We hadden het over appen in de tijd dat het voor mij kerktijd is. Zondagmorgen van 10 tot 12.00 uur. Meestal zit ik dan in de kerk. “Waarom eigenlijk oma?” Wat antwoord je aan zo’n tiener? Hier volgt een beknopt verslag; “In mijn leven was van jongs af aan de zondagse kerkdienst een gewoonte die je niet zomaar opzij zette. Ik kom uit een Christelijk Gereformeerde familie. In mijn jeugd, die zich grotendeels in Den Haag afspeelde, gingen wij kinderen op zondagmorgen met mijn vader naar de Jeruzalem kerk aan het Pomonaplein. Mijn moeder ging meestal ‘s middags want dat was in de jaren ‘50. de gewoonte.

Na de zondagse kerkgang was er nog de Zondagsschool. Daarna aten we uitgebreid warm en mijn broer, zus en ik deden onder het toezicht van mijn vader de afwas. Later op de zondag weer mee naar de middagdienst. Elke zondag ging zo voorbij met verplichtingen en kerkgang.

Goede herinneringen

Toch heb ik ook goede herinneringen aan die zondagen. In de kerk ontmoeten we nl. de hele familie, grootouders, nichten en neven, ooms en tantes.

's Avonds speelde mijn vader op de piano en zongen we met grootouders erbij allerlei geestelijke liederen. Het was ontzettend truttig maar ook warm en gezellig. Of ik in die tijd erg godsdienstig was, zeg maar vroom, denk ik niet. Mijn broer en ik zagen er geen been in om het kerkgeld onderweg te besteden aan rolletjes drop of in de zomer aan een ijsje.

Op school blonk ik uit in Bijbelse geschiedenis en Psalmversjes uit het hoofd opzeggen. We gingen later naar de Gereformeerde kerk in Den Haag en sinds die tijd was de familie wat gespleten. Sommigen bleven Chr. Gereformeerd. Ik herinner me de gigantische Westduinkerk waar zomaar 2000 mensen in konden en dominees die bestempeld werden als: "preekijgers." Twee keer naar de kerk bleef er in en zolang we thuis woonden was daar nooit discussie over.

Ik kreeg verkering met een student Theologie uit Kampen. Hij kwam uit een Gereformeerde familie uit Groningen. Het ging daar wat losser toe dan bij ons. (Eén keer naar de kerk was voldoende), we trouwden en woonden, net als veel andere stellen in die wereld van aanstaande domineesechtparen, enige jaren in Kampen. Meindert, mijn man, werd beroepen in een dorp in Friesland en ik werd domineesvrouw. In die jaren raakte mijn geloof in de kerk en in de geloofsleer van de Gereformeerden wat op de achtergrond. We leerden mensen kennen die "nergens wat aan deden" en toch erg aardig waren. Ik moet zeggen dat ik nooit op het idee gekomen ben om maar met de kerk te breken. De hele cultuur en sfeer in de kerken was mij daarvoor te vertrouwd. Eenmaal in Leiden sloten wij ons aan bij De Regenboog. Oecumenisch zijn vond ik erg interessant en er kwamen ook interessante mensen in de kerk. Iedereen was in die tijd enthousiast over het concept oecumene. **Soms klaagde ik bij Meindert dat de jongens niet meer naar de kerk wilden en dan sprak hij de wijze woorden: "Laat jij nou maar zien dat het voor jou belangrijk is, dan doe je al genoeg."**

Na de dood van Meindert leerde ik Piet Dirksen kennen. Hij was ook een theoloog maar werkte als docent aan de Universiteit. Aan Piet kon ik alles vragen over het geloof hoewel hij wat vrijzinniger in het leven stond dan Meindert.

Na de dood van Piet miste ik beide mannen het meest omdat ik ze niets meer kon vragen over geloofszaken.

Nu ik in de avond van mijn leven ben gekomen ben ik dankbaar dat ik in de kerkelijke sfeer opgegroeid ben. De kinderen heb ik in ieder geval veel kennis over de Bijbel en het geloof mee kunnen geven. Al mijn kleinkinderen zijn nog gedoopt en ze weten allemaal wat de verhalen in de Bijbel zijn.

Het protestant christelijke gedachtegoed is mij dierbaar en ondanks dat ik niet zo'n getuigenistype ben kan ik me een leven zonder de kerk niet voorstellen."

Ella Veenstra-Monteban

Bestuurlijk nieuws

In deze editie van het Bulletin is het overzicht van bestuurlijke zaken beperkt. De laatste twee edities van het Bulletin volgden elkaar relatief kort op en juist de vergadering die daar tussendoor gepland stond, is komen te vervallen. Dit had te maken met twee ziekmeldingen en andere afwezigheid. Van bespreking en/of besluitvorming kon in dat geval geen sprake zijn.

De eerstvolgende kernbestuursvergadering vindt plaats na de sluitingsdatum voor het inleveren van de kopij voor dit nummer. Wat valt er wél te melden

- Er is kort gesproken over de Agapeviering. Deze is positief ontvangen en een viering met dit karakter zullen we in de loop van 2026 nogmaals organiseren.
- Het concept-collecterooster is goedgekeurd en daarmee definitief vastgesteld, met dank aan penningmeester Willy Menken.
- De taken en rollen binnen het kernbestuur worden tegen het licht gehouden en mogelijk anders verdeeld.
- Vanuit de Stichting Beheer is aandacht besteed aan het proces rond de restauratie van het orgel. Dat zag er op dat moment gunstig uit. Inmiddels is, vlak voor Kerst, de definitieve opdracht verstrekt om het orgel in de loop van 2026 aan te pakken.
- De voorbereidingen voor Kerst en de jaarwisseling zijn volgens planning verlopen.
- In de vergadering van januari zal alsnog aandacht worden besteed aan het contact met mensen die minder frequent in onze vieringen aanwezig zijn.
- Ook zullen dan de taakverdeling en de rollen verder worden besproken.

Jan Vis, voorzitter AKM

De AKM en onze penningen

Datum viering	Eerste collecte: voor geloofsgemeenschap	Tweede collecte: voor bestemmingen buiten de Regenboog	
	Euro	Bestemming	Euro
02 november	209	Algemeen Kerkenwerk Prot.Gem.Leiden	219
09 november	209	RK Zondag voor de Oecumene	117
16 november	209	RK Nationale Jongerencollecte	130
23 november	209	Diaconie/De Bakkerij	192
30 november	209	Kerk in Actie/Zending Rwanda	168
07 december	205	Algemeen Kerkenwerk Prot.Gem.Leiden	140
14 december	205	Kerk in Actie/Werelddiaconaat India	197
21 december	205	RK Bisschoppelijke Adventsactie	142
24 december kinderkerstviering	Geen eerste collecte	Kerk in Actie/Kinderen in de knel	386
24 december kerstavond	205	RK Vicariaat	269
25 december 1 ^e kerstdag	205	Diaconie/De Bakkerij	251
28 december	205	Algemeen Kerkenwerk Prot.Gem.Leiden	109

De inkomsten per maand voor de geloofsgemeenschap zijn gelijk verdeeld over de zondagen, omdat op de bankrekening van de AKM de giften voor de geloofsgemeenschap niet per week worden uitgesplitst.

Willy Menken, penningmeester Algemene Kerkelijke Merenwijkraad

Interview met de nieuwe koster/beheerder Michael Medhani

"Je krijgt terug wat je geeft"

Door Reina Wessels-ten Bruggenkate

Hij heet Michael Medhani, is 41 jaar oud, getrouwd met Lily Kibrab, vader van een zoon van 11, dochter van 8 en zoon van 5 en hij komt uit Eritrea, in Oost-Afrika. Sinds 1 november 2025 is hij de nieuwe koster/beheerder van de Regenboog, de opvolger van Ronald van Heyningen, die met pensioen ging. Wie meer te weten wil komen over Michael moet met hem het verleden induiken. Zijn geschiedenis is er een van ontberingen en volharding; een reis van

wanhoop naar hoop. In zijn rugtas draagt hij de ervaringen van een vluchteling uit een land waar hij geen toekomst zag.

De meeste kerkgangers uit de Regenboog kennen hem al. De laatste weken van oktober was Michael al vaak in het kerkelijk centrum te vinden om zich daar in te werken onder de leiding van Ronald. Zo was hij bijvoorbeeld in de Regenboog tijdens de Tweede Kamerverkiezingen op 29 oktober. En de eerste drie weken van november trokken Ronald en Michael als een soort Siamese tweeling samen op om alle taken goed over te dragen. Op zondag 23 november was het zover: Ronald nam afscheid met een geestige toespraak en overhandigde vol vertrouwen de sleutelbos van de kerk aan een breed lachende Michael.

Michael is ronduit complimenteus als het om zijn voorganger gaat. "Als supervisor was Ronald álles voor mij, alles staat in de werkmap, ieder detail heeft hij mij laten zien, schoonmaken, verhuuren, contact met de mensen van de kerk, mensen daarbuiten, alles...

Michael en Ronald: succesvolle overdracht

Deze plek is inmiddels mijn tweede thuis geworden. De mensen zijn heel aardig, de hulpkosters zijn geweldig, Jos is een heel goede vrouw! Zij weet ook alles. En als er iets onduidelijk is, dan bel ik met Herman Gombert (voorzitter van de Stichting Beheer) of met Jan Vis (voorzitter AKM). En het fijne is, dat zij altijd meteen reageren."

Het werk bij het Leger des Heils paste hem als een handschoen

Voorheen werkte Michael zes jaar bij het Leger des Heils in Utrecht, waar hij drie keer per week nachtdiensten draaide. In die functie verrichtte hij ook een aantal werkzaamheden als beheerder en was hij aanspreekpunt voor mensen van buiten het Leger des Heils. En daarvóór was hij een jaar conciërge op het Rijnlands lyceum in Sassenheim. Michael geeft ruiterlijk toe dat hij grote moeite heeft gehad met zijn afscheid bij het Leger des Heils. Dat werk paste hem als een handschoen... "Er was ook eigenlijk geen andere reden om daar weg te gaan dan een puur praktische: Michael en zijn gezin wonen in Leiderdorp; drie keer per week 's nachts naar Utrecht was intensief. Nu is de weg naar het werk korter en zonder files... dus meer tijd voor zijn kinderen.

De manier waarop hij aan deze positie is gekomen, is volgens Michael nogal bijzonder: "Ik werd bij herhaling op de vacature geattendeerd door iemand uit de Hooglandse kerk, een kennis van dominee Mirjam." Dat was trouwens niet de eerste keer dat Michael de hulp kreeg van een 'bemiddelende vrouw'. Zijn huidige echtgenote Lily Kibrab werd destijds aan hem voorgesteld door

Joke Venema die toen in de Merenwijk woonde en lid was van de Regenboog. "Zij heeft een grote rol gespeeld in ons leven en ze was zelfs bepalend voor de ontwikkeling van onze liefde. Ze zei steeds dat Lily's karakter zo goed bij mij zou passen. 'Ga eens met haar uit eten', zei ze dan. Lily was ook zo goed als een dochter voor haar. Daardoor kwam Lily hier in het verleden ook al in de Regenboog!

Weg uit Eritrea

Is het toeval dat zij elkaar hier in Nederland hebben gevonden? Voor het antwoord daarop moeten we terug naar Eritrea... De beslissing om zijn geboortegrond te verlaten - in 2011 - was niet eenvoudig, vertelt Michael. Hij was docent topografie op een middelbare school, maar vanwege de dictatuur in het land, bood Eritrea hem geen veilige toekomst. "Om onduidelijke redenen werden mensen opgepakt en in gevangenschap geplaatst. Of ze verdwenen en waren nooit meer te achterhalen." Hij vertrok naar buurland Soedan - dat hij omschrijft als "Een doorgaansland voor mensen op weg naar Europa". Hij verbleef er bijna twee jaar. Uiteindelijk zag hij kans om door te reizen naar Europa. Vanuit Soedan reisde hij door naar Libië en vanuit dat land ging het met een kleine boot naar Italië. "Ik had niets, ook geen paspoort." Van die tijd herinnert hij zich de grote groepen mensen die zich in een enorme ruimte verzamelden, hopend op een overtocht met de boot van de mensensmokkelaars. Voor de bootreis moest fors betaald worden. "De smokkelaars kopen een boot en als het sein wordt gegeven, ga je aan boord. Alles gebeurde in de nacht, er werd je niet om je mening gevraagd, je moest doen wat ze zeiden en dat doe je ook, want je leven hangt ervan af." Michael schat dat er zo'n 800 mensen klaar stonden om aan boord van de kleine boten te gaan. "Er was bijna geen eten of drinken, alleen voor noodsituaties, en als er mensen onderweg overleden, werden die gedumpt. In de woestijn of ze gingen overboord in de zee."

Hij heeft dit verhaal diverse keren moeten vertellen, toen hij uiteindelijk in 2014 in Ter Apel belandde, waar hij na een adempauze van drie weken, met een advocaat erbij, en soms ook een tolk, werd ondervraagd door de IND. "Het eerste interview ging over mijzelf - waar woonde je, wat deed je - het tweede gesprek ging over de

Onze nieuwe koster/beheerder, Michael Medhani.

reden waarom ik weg ging uit Eritrea. Intensieve gesprekken, ze kijken of alles klopt wat je zegt." In Michaels geval pakte de beslissing positief voor hem uit en werd hij op transfer gezet naar Wassenaar, waarna hij door bemiddeling van vluchtelingenwerk in Noordwijkerhout een woning kreeg aangeboden. Hij verhuisde diverse keren, werkte o.a. voor de stichting Timon als woonbegeleider van alleenstaande jongeren.

Vrouw van dezelfde grond

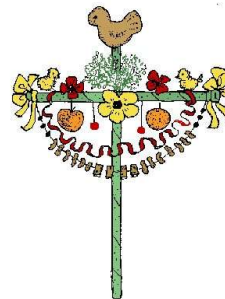
Vanaf het begin was Michael gemotiveerd genoeg om de taal te leren en om ingeburgerd te raken. "Het is een intensief traject - vijf dagen in de week van 9 tot 16 uur - en haal je het niveau niet, dan kun je vertrekken, maar de meeste studenten snappen de noodzaak." In die tijd leerde Michael zijn huidige vrouw kennen: Lily. Ook zij kwam uit Eritrea, was al eerder in Nederland gearriveerd - en kwam, zoals Michael het uitdrukt "van dezelfde grond." Hij doelt daarmee op de katholieke kerk. Lily was weliswaar in Eritrea opgegroeid volgens de traditionele kerk, maar later overgestapt naar de katholieke kerk, waartoe ook Michael en zijn ouders destijds behoorden. "De katholieke kerk in Eritrea bood voordelen, zoals meer kans op een goede opleiding." Natuurlijk denkt het echtpaar Medhani vaak terug aan de mensen in het thuisland. "Nog elke dag vertrekken er mensen uit Eritrea. Men durft geen hulp te bieden aan mensen die in angst leven. Er gaan nog steeds mensen onderweg, er overlijden nog steeds mensen van de honger. Je hoort de mensen dan in je moedertaal en dat raakt je", zegt Michael.

Lily en Michael hebben inmiddels drie kinderen. Hun leven speelt zich voornamelijk af in Leiden en daar omheen. De oudste zoon zou graag zien dat zijn

vader in de sportschool aan een six pack gaat werken. Maar dat gaat niet gebeuren, grinnikt Michael. "Mijn hobby's zijn eerder het lezen van een goed boek, contact leggen en communiceren met mensen en vooral studeren. Ik streef eerder kennis na, dan een sportief lijf."

In de afgelopen jaren hebben Michael en Lily zich aangesloten bij de Vrijgemaakte Kerk in Leiden in navolging van de inmiddels overleden Joke, de vrouw die hen bij elkaar had gebracht. Samen hebben ze zich inmiddels een soort levensmotto eigen gemaakt, dat goed past bij Lily's werk (in de gehandicaptenzorg) en Michaels werk in de Regenboog. "Als je respect hebt voor de normen en waarden van anderen, krijg je datzelfde respect terug. Dat geldt ook in ons privé leven. Ik heb een lieve vrouw, iedereen is welkom bij ons. Je krijgt altijd terug wat je geeft aan mensen."

Save the date: Palmpaasstokken maken en Palmzondag

Op **zondag 29 maart** vieren we in de kerk Palmpasen, het feest van de intocht van Jezus in Jeruzalem. De dag ervoor gaan we samen Palmpasenstokken maken. Dat zijn stokken in de vorm van een kruis, die je kunt versieren met gekleurd papier, snoepjes en natuurlijk een broodhaantje. Alle kinderen en hun ouders/begeleiders zijn van harte welkom in de Regenboog (Watermolen 1), op **zaterdag 28 maart van 16.00 tot 17.00 uur**. Wij zorgen voor alle materialen (een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld). Heb je nog een lege stok van vorig jaar over? Neem die dan mee!

Wil je meedoen? Geef je dan **uiterlijk donderdag 26 maart** op bij dominee Mirjam Buitenwerf, ds.regenboog@gmail.com; 06-40425789.

Als je wilt, kun je op zondagochtend 29 maart in de kerk meelopen met de optocht. De Palmpasenviering (een speciale gezinsviering) begint om 10.00 uur.

Preek voor herhaling vatbaar:

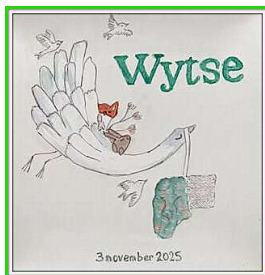
Vierde Advent

Door Pw. Willy Hoogendoorn

In deze uitgave van het Bulletin hebben we de verkondiging van Pw. Willy Hoogendoorn van zondag 21 december 2025 (4^e Advent) in de herhaling (bij de lezingen Jesaja 7: 10-14 en Matt. 2: 13-23). We doen dit regelmatig met een preek omdat je een preek soms opnieuw wilt horen vanwege een gedachte die je nader wilt onderzoeken of vanwege een opmerking die je maar niet loslaat.

“Als een kindje geboren wordt sturen de blijde ouders een geboortekaartje.

Dat doen ze tegenwoordig ook vaak via het internet. Dan zie je de foto van de nieuwe wereldburger, enigszins verkreukeld van het pas beleefde avontuur plus de naam die voor haar of hem bedacht is. Vroeger waren dat meestal namen die op de een of andere manier in de familie voorkwamen, tegenwoordig vaak namen die de ouders uitkiezen omdat die hen aanspreekt. Of omdat ze zo uitdrukking kunnen geven aan dat

wat ze voor hun kind wensen. En dan vooral ook van dat wat ze dromen over hun kind. Een naam die voor hen een belofte is en voor het kind een soort roeping zal inhouden. 'Maak je naam waar, we zullen je helpen.' In de bijbelteksten van deze zondag gaat het over zo'n naam, en wel een naam die een van de ouders zal kiezen omdat God zelf het wilde.

Mattheüs stuurt zijn lezers namelijk ook een soort geboortekaartje van Jezus. En wij ontvangen dat enkele dagen vóór Kerstmis. Het is vele jaren na het levenseinde van Jezus opgesteld. De aandacht gaat naar het mysterie van Jezus, wiens oorsprong uit de scheppende Geest Gods is en daarom dicht bij God hoort en zo zal optreden in deze wereld.

Zonder aarzeling

Jozef krijgt een groot compliment: hij is een rechtschapen man. Jozef wordt zo opgenomen in de zending van Jezus, waarin gerechtigheid voorop staat. Jozef is ook de enige van al die mannen uit Jezus' voorgeslacht die zo genoemd wordt. De rechtschapenheid van Jozef uit zich doordat hij besluit om Maria bij zich te houden ook al weet hij niet wie dit kind verwekt heeft. Hij neemt dat wat hem in een droom gezegd wordt ter harte. Hij geeft zonder aarzeling gehoor aan de boodschap die hem, terwijl hij slaapt, door een boodschapper van God wordt gebracht.

Jozef zat op dat moment in een benarde situatie. Zijn vrouw bleek een kind te verwachten nog vóór ze gingen samenwonen. En rechtschapen als hij was, wilde hij haar niet in opspraak brengen en daarom in het geheim van haar scheiden. Maar in zijn droom kreeg hij de opdracht om toch met Maria een gezin te vormen en het vaderschap van haar kind op zich te

nemen door het een naam te geven. Volgens de joodse regels was de vader de naamgever van een kind. Maar aan Jozef werd de naam van zijn kind vóórgezegd: 'Jesjoeda' in de spreektaal. Jehoshua: 'God redt'. Naar Jozua, de rechterhand van Mozes, de man die het volk het land binnen zal leiden. Zo wordt benadrukt, dat Jezus' naam een roeping vormt. Hij moet zijn naam waarmaken door het volk Gods redding te brengen en dan ook het nieuwe Rijk van God binnen te leiden. Niet door het met eigen machtsmiddelen uit de macht van de vreemde bezetter te halen, maar door het bewerken van bekering, omkeer uit de macht van kwaad en zonde.

Het kind van Maria heeft in de traditie nog een tweede naam gekregen, die de profetie van Jesaja zou vervullen. Koning Achaz kreeg ongevraagd een teken. Een jonge vrouw (zijn eigen vrouw) zou een kind ter wereld brengen dat de naam 'Immanuël' zou krijgen, 'God-met-ons'. Niet wapengeweld en politieke berekening zijn een teken van Gods redding, maar een zwangere vrouw en het kind in haar schoot.

Wie van stambomen houdt, komt bij Mattheüs aan zijn trekken. De stamboom van Jezus staat helemaal vooraan in zijn evangelie. Daarin staan ook de namen van vier vrouwen. Die zijn wellicht vermeld omwille van de verrassende wegen die God gaat met mensen via deze vrouwen, zonder wier acties het

volk NIET en nooit had kunnen bestaan. Van deze vier zijn zeker Ruth en Tamar niet van Judese afkomst. Betsaida was de vrouw van de Hittiet Uria en allicht zelf uit dat volk. Rachab komt uit de oorspronkelijke bevolking van Jericho.

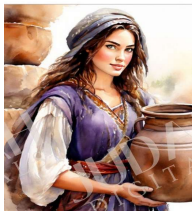
TAMAR

RACHAB

RUTH

BETSAIDA

Ze worden met eerbied beschreven in het Eerste Verbond. En door ze in Jezus' stamboom op te nemen onderstreept de evangelist de universele betekenis van Jezus voor alle mensen. Niemand uitgezonderd. Maar ook dat voor God elk mens belangrijk is en van waarde is!

Kerstmis is niet het vertederd kijken naar een pasgeboren kind. Mattheüs wil dat zijn lezers en toehoorders met gelovige ogen opzien naar hoe en waar de zon van de gerechtigheid in alle heerlijkheid aan zijn tocht is begonnen.

Kerstwensen/geboortekaartjes

De kaartjes met kerstwensen die we dezer dagen versturen, zouden we dus kunnen opvatten als een soort geboortekaartjes, want dat zijn ze ook eigenlijk.

Een geboortekaartje is weliswaar geen wenskaart, maar zoals de engelen kunnen we er een wens aan toevoegen. 'Ik wens je vrede toe, dat je die ook mag uitdragen in het komende nieuwe jaar.'

We moeten wel bedachtzaam omgaan met Jezus' naam en bijnaam. De geschiedenis toont gruwelijke voorbeelden van het misbruik ervan. Denk aan de oorlogsleuze van de nazi's, 'Gott mit uns': alsof Hij aan de kant van het Herrenvolk stond. Maar bedenkelijker is de geschiedenis van het christelijk triomfalisme. Alsof wij de enigen zijn die gered worden. Alsof Jezus de Christus alleen voor ons ter wereld is gekomen. Het spreekt eigenlijk vanzelf dat Kerstmis onmogelijk gevierd kan worden als een christelijk feest met zo'n triomfalistische bijklank zoals dat nu helaas te vaak gebeurt door bepaalde lieden, (en dat zijn er meer, veel meer dan wij ons soms realiseren). Vrede werd door de engelen gewenst aan alle mensen van goede wil, omdat zij die boodschap handen en voeten willen geven: tastbaar maken. Gods naam, Jezus' bijnaam, Emmanuel is echter geen exclusief bezit van christenen. God is bij al zijn geschapen mensen en zeer zeker bij het volk waaruit Jezus geboren is.

We mogen wél zeggen dat christenen in het bijzonder geroepen zijn om die naam waar te maken. Dat kunnen ze doen door hun geloof waar te maken dat Jezus de bevrijding is door God van alle kwaad in de wereld. Door hun handel en wandel moeten we aan mensen kunnen tonen dat wij werkelijk wensen dat Hij bij alle mensen is. Dat ze dat dan ook zo mogen voelen en ervaren.

Christen

Want iedereen die de naam van christen draagt, maakt die naam waar door hem voor anderen te doen klinken als een belofte: God wil juist door mensen in deze wereld voor iedereen altijd en overal aanwezig zijn. Amen."

Orgelklanken

Na alle feestelijkheden rond Kerstmis, met als hoogtepunt de geboorte van het kind Jezus, voelt het weer even wat stiller. Het 'gewone' kerkenwerk dient zich weer aan. We kijken hoopvol dit net begonnen jaar in. Op 18 februari is het Aswoensdag; dan begint de periode van vasten en bezinning, die overgaat in de veertigdagentijd. We leven toe naar Pasen.

In Kerkelijk Centrum De Regenboog staat nog iets bijzonders te gebeuren. Wij beschikken over een prachtig kerkorgel. Het betreft een oud Engels orgel met gedecoreerde frontpijpen, dat in 1875 werd gebouwd door Forster & Andrews. Zij bouwden het voor een kerkgebouw in Oundle, Engeland. Deze kerk werd in de jaren 1980–1990 gesloten en omgebouwd tot theater. Via een particulier kwam het orgel terecht in muziekschool De Muzenhof te Leiderdorp. Het werd daar door vrijwilligers opgebouwd en opnieuw geschilderd.

In 2005 sloot De Muzenhof. Het orgel werd aangekocht door De Regenboog. De firma Nijssse voerde in 2006 een restauratie uit en plaatste het orgel over. De ingekraste namen aan de, vanaf de voorkant gezien, linkerzijde zijn bij deze restauratie bewaard gebleven. Dit zijn de namen van de jongens die vroeger in Engeland de blaasbalg moesten bedienen om voldoende lucht in het systeem te krijgen, zodat het orgel goed kon functioneren.

Het orgel is in december 2006 in gebruik genomen, en dat is inmiddels alweer bijna 20 jaar geleden. Sindsdien hebben wij kunnen genieten van de prachtige klanken die door onze organisten tevoorschijn worden getoverd.

Na een nagenoeg onderhoudsvrije periode van 20 jaar is nu duidelijk onderhoud en restauratie nodig.

Voor deze restauratie maken we dankbaar gebruik van het legaat dat Corine Knoester ons specifiek voor dit doel heeft nagelaten. Er zijn inmiddels de nodige werkzaamheden verricht, zoals het aanvragen van verschillende offertes, overleg-rondes over wat wel en niet moet gebeuren en de uiteindelijke besluitvorming met medeweten van zowel het bisdom Rotterdam alsook de Protestantse Gemeente Leiden.

Vlak voor Kerstmis is de definitieve opdracht gegeven om het orgel in verschillende fases te restaureren. Medio januari wordt gestart met dit hele proces. De vooruitzichten zijn dat wij, na een vastenperiode waarin wij het orgelgeluid moeten missen, met Pasen weer voluit kunnen jubelen bij onze vertrouwde orgelklanken.

Jan Vis, voorzitter AKM

Arcobaleno met Pasen

Kerst is nauwelijks voorbij, of de voorbereidingen voor Pasen komen al in de agenda. Op zondag **5 april** zal Arcobaleno de ochtenddienst van Pasen ondersteunen. We starten de repetities op zaterdag **21 februari**, 's middags van vier tot half zes. En dan elke zaterdagmiddag tot en met 4 april.

We zingen samen met de gemeente, en we zingen een paar eigen liederen. Waar mogelijk vierstemmig. Misschien ook gregoriaans. De muziek wordt samen met de voorganger uitgezocht.

We zijn een groep van meer en minder ervaren zangers. Met een beperkt aantal repetities lukt het telkens om tot een mooie bijdrage aan de vieringen te komen. Als je vrij makkelijk nieuwe muziek aanleert, dan ben je welkom om mee te zingen. Het is fijn als je (bijna) alle repetities kunt meedoen.

Pieter Schrijnen dirigeert. Neem gerust contact op als je mee wilt doen: pieterschrijnen@gmail.com

Wat is jouw favoriete kerklied

Onze geloofsgemeenschap kan heel goed zingen! En beleeft daar ook veel plezier aan. We merken dat elke zondag. Maar we krijgen ook signalen dat we nog wel wat stappen verder mogen zetten. Nieuwe liederen, meer in canon, meerstemmig, jongeren meer aanspreken...

Jullie zullen merken dat er dit jaar al meer variatie gaat komen. We betrekken daar ook graag alle gemeenteleden bij. Dus laat je muzikale voorkeur horen en doe mee aan de nieuwe rubriek in het Bulletin over jouw favoriete kerklied. Hierna een bijdrage van Wilfred van de Wal over 'Zolang er mensen zijn op aarde'.

Wilfred: "Na vijftig jaar ben ik nog steeds heel blij met de veelkleurigheid van de Regenboog. Hier is ruimte voor mensen met verschillende achtergrond en het prettige is, dat we elkaar binnen onze geloofsgemeenschap accepteren zoals we zijn. Ook de diversiteit in

in liedkeuze in de vieringen doet me goed. De meeste liederen begeleid ik graag als organist of pianist. Soms ben ik een tikkeltje jaloers op de kerkgangers, die de tekst per lettergreep in zich op kunnen nemen en meezingen, terwijl ik er vooral op moet letten dat 'men' de teksten op de juiste toonhoogte en in het goede ritme ten gehore brengt. Dat lukt in de Regenboog overigens beter dan in veel andere plaatsen. Ik verbaas me er wel eens over hoe gemakkelijk nieuwe liederen worden meegezongen.

'Zolang er mensen zijn op aarde'

Eén van de liederen die desondanks zelfs in de Regenboog af en toe tot muzikale verwarring leiden is lied 981 uit het Liedboek en GvL 567a 'Zolang er mensen zijn op aarde'. Toch is dit lied één van mijn favorieten. Het nodigt uit tot 'handgeklap', een term, die afkomstig is uit Psalm 47 in het Liedboek, met net zo'n swingend ritme, en dat in de 16e eeuw! Het is dan ook de melodie van Psalm 47, die me als het ware naar 'Zolang er mensen zijn' toe leidde. Hoe ik werd geraakt door deze psalmmelodie, weet ik niet meer precies. Lang geleden, ik was nog erg jong, bladerde ik door het boek 'Psalmen en Gezangen' en speelde voorzichtig de melodie van Psalm 47. Bijna kon ik niet geloven dat zo'n opgewekte melodie in een serieus Psalmboek stond. Het zou me trouwens niet verbazen, als iemand me zou vertellen dat Tera de Marez Oyens geïnspireerd was door deze psalmmelodie bij het componeren van 'Zolang er mensen zijn op aarde'. Van 'Zolang er mensen zijn' word ik altijd heel vrolijk. Drie regels verlopen vlot in een strak ritme met in elke regel opzweepende syncopes en dan kunnen we ons bijna niet meer inhouden, we slikken een halve maat in om tenslotte juichend naar de eindstreep te spurten.

Eenmaal de tekst lezend, werd ik getroffen door de eenvoud, de opbouw en vooral de boodschap van het lied. Het eerste couplet is in mijn beleving een samenvatting van de boodschap. Het stelt dat wij, die het lied zingen, God danken voor al wat leeft. Dat doen we 'gewoon', alsof we niet anders kunnen. Eraan vooraf gaat wel een soort voorwaarde: 'zolang er mensen zijn op aarde' én 'de aarde vruchten geeft'. Zo'n voorwaarde lijkt een vanzelfsprekendheid. Want er leven toch al heel wat duizenden jaren mensen op aarde en er groeit nog veel langer van alles op de aarde. Maar toch: waarom brengt Huub Oosterhuis, de dichter van dit lied, deze beperking aan? Mijn gedachte is dat het lied ons bewust wil maken van het feit dat er wel wat af te dingen valt op zo'n veronderstelde vanzelfsprekendheid. Als we niet uitkijken wordt onze mooie aarde een ruïne. Ik lees die eerste zin behalve als constatering ook als een waarschuwing aan ons adres. Als er geen mensen meer zijn valt er valt er ook niet te danken. Maar gelukkig is dat nu (nog) niet het geval. En daarom kunnen we blij zingen, danken en aanbidden, zoals in het laatste couplet nog eens wordt verwoord. In de tussenliggende coupletten wordt in detail verteld waarom wij zo dankbaar mogen zijn: wij kunnen elkaar spreken, wij zien hoe de natuur zich blijft vernieuwen, wij mogen weten dat God ons licht en ons eeuwig leven is. Als je je daar goed van bewust bent, mag je jezelf toestaan daarvan te genieten, maar dat kan alleen als wij voor elkaar en de natuur zorgen en ons niet laten beheersen door egoïsme en hebzucht.

Het mooie van dit lied is voor mij de combinatie van een loflied én een (verborgen) aansporing om er in het hier en nu iets van te maken."

10-1-2026, Wilfred van de Wal

Veertigdagenkring over 'Wachten'

Dirk de Wachter

Op drie donderdagavonden in februari en maart is er een bezinnende gespreksgroep in de Veertigdagentijd over het thema 'wachten'. Onze leidraad is het nieuwe boek van de Vlaamse psychiater Dirk de Wachter, *Wachten. Een levenshouding*. De Wachter laat zien dat wachten bij het leven hoort. Soms is wachten ontzettend naar en ingewikkeld, soms is het nodig, en het kan natuurlijk ook heel fijn zijn om nog even te kunnen wachten. Wachten is een leerproces, en gaat vaak ook over verwachten.

Tijdens deze avonden wil ik de thema's die De Wachter aanreikt verbinden met Bijbelse verhalen over wachten. Denk bijvoorbeeld aan het volk van God dat door de woestijn trekt en moet wachten tot het beloofde land in zicht komt; of denk aan een gelijkenis die Jezus vertelt over een koning die een dienaar een schuld kwijtscheldt, waarop diezelfde dienaar niet kan wachten op een ander die hem iets schuldig is. Of denk aan de verschillende Bijbelse vrouwen die lang moeten wachten totdat ze zwanger worden van een langverwacht kind.

We beginnen al iets eerder dan de Veertigdagentijd officieel begint. De avonden zijn op de donderdagen **12 en 19 februari** en **12 maart**, steeds om 20.00 uur in de Regenboog.

Lijkt het u/je waardevol om mee te doen? Laat het me van tevoren even weten! Ik ben te bereiken via tel./app: 06-40425789 en e-mail: ds.regenboog@gmail.com

ds. Mirjam Buitenwerf

Wij lezen gedichten die herkenbaar zijn en delen onze ervaringen op maandag **2 februari van 14.00 tot 15.15 uur** in de Regenboog.

Het eerste thema is “Zo moet het kunnen”, naar aanleiding van het boekje van Karel Eykman, een hertaling van de 10 “geboden”. Wij lezen de laatste teksten vanaf het achtste gebod (gedichten van o.a. Eva Gerlach, Judith Herzberg, en Liselore Gerritsen). Daarna beginnen wij met een nieuw thema: “Mens en dier”. Enkele dichters: Kees Stip, Patty Scholten, Adriaan Morriën en Driek van Wissen. Het is boeiend onze ervaringen met elkaar te delen.

Ronald da Costa is weer onze gids.
Kortom: Een middag om naar uit te zien en nu in de agenda te schrijven. Kosten €5,00

Opgave bij *Anja Rijken*, tel. 071-5216606

Film in de Regenboog

Op **donderdag 5 februari om 14.00 uur** draait ‘**Une Vie Meilleure**’. De toegang is € 6,00.

Een beter leven krijgen, dat is voor veel mensen een belangrijke drijfveer. De kok Yann en serveerster Nadia, moeder van een negenjarige, besluiten een groot risico te nemen met de aankoop van een restaurant. Ze hebben voldoende talent, geestdrift en liefde om het geheel te doen slagen, alleen financieel hebben ze hulp van buitenaf nodig. Is dat hun valkuil? Is het mogelijk dat samen te overleven? ‘*Une Vie Meilleure*’ werkt het antwoord op deze vraag zorgvuldig uit. Het is een sociaal drama, maar tegelijk op sommige momenten een misdaadfilm en op andere een romantisch liefdesverhaal. Het verhaal en de sterke personages maken deze film zeer de moeite waard.

Edo Elstak

Paaskaars maken voor thuis (voor jong en ouder)

Op **zondagmiddag 1 maart** gaan we, aansluitend op de viering in de Regenboog, vanaf **12.00 uur** samen een Paaskaars maken die je thuis kunt gebruiken. Deze activiteit is bedoeld voor jong en oud(er), iedereen is van harte welkom! Samen hebben we een gezellige creatieve middag, en iedereen kan aan het

eind van de middag een mooie ‘huispaaskaars’ mee naar huis nemen. Natuurlijk wordt er gezorgd voor een broodje en iets te drinken.

Doe je ook mee? Meld je dan uiterlijk donderdag **26 februari** aan bij ds. Mirjam Buitenwerf, ds.regenboog@gmail.com / tel. 06-40425789.

Achtergrondinformatie tweede collectes

15 februari 2026: Kerk in Actie / Omzien naar gevangenen in Nederland

Ieder jaar komen er in Nederland ruim 33.000 mensen in de gevangenis terecht voor een korte of langere gevangenisstraf. Jezus vraagt ons om barmhartig naar hen om te zien en niet te oordelen. Daarom reikt Kerk in Actie (ex-)gevangenen, tbs-patiënten en hun familie een helpende hand om te werken aan herstel. Kerk in Actie ondersteunt diverse organisaties die omzien naar gevangenen en hun partners en kinderen, hen bezoeken tijdens de detentie, maar die hen ook een nieuwe kans bieden in de maatschappij.

8 maart 2026: Bisschoppelijke Vastenactie / ‘Geven jullie hen maar te eten’

Vrijwilligers die in parochies de Vastenactie organiseren kwamen op zaterdag 15 november samen in Voorschoten om zich te laten informeren over de campagne in de Veertigdagentijd 2026. Medewerkers van Vastenactie vertelden over de projecten waarvoor in 2026 aandacht wordt gevraagd. Met ‘Geven jullie hen maar te eten’ wordt opgeroepen om in het bisdom Pando (Bolivia) mensen te ondersteunen die zich inzetten voor hun naaste.

22 maart 2026: Kerk in Actie / Meer voedsel en inkomen voor boerengezinnen in Burkina Faso

In Burkina Faso leeft 90 procent van de bevolking van de landbouw. Ieder gezin verbouwt groenten op een eigen stukje grond. Door onvoorspelbare regenval en droogte mislukken oogsten in deze Sahelregio regelmatig. Dan is er te weinig te eten. Boerinnen en boeren leren gewassen verbouwen die goed tegen droogte kunnen. Als ze zorgvuldig omgaan met de vruchtbaarheid van de bodem verbetert de oogst en kunnen ze erosie tegengaan. Waar het grondwater niet te diep zit, wordt een put geslagen. Zo is er genoeg water voor de groenten. Boeren en boerinnen leren compost maken van gras en mest van hun geiten, ezels en koeien, die ze verrijken met kalk en fosfaat. Ook leren ze hoe ze ziekten en plagen kunnen bestrijden en krijgen ze informatie over gezonde voeding. Vrouwen vormen spaargroepen waarin ze samen geld sparen en om beurten kunnen investeren, bijvoorbeeld in een eigen bedrijfje. Door extra inkomsten hebben ze een buffer achter de hand als de oogst eens tegenvalt.

Vooraankondiging: de Dementievriendelijke Kerk te Leiden

Op 15 april 2026: een avond over Dementie & Kerk ; voor ambtsdragers, bezoek medewerkers, pastores, mantelzorgers en een ieder die geïnteresseerd is!

Tijd: 19:30-22:00 uur; Marekerk, Lange Mare 48, 2312 GS Leiden.

In een vergrijzende kerk en een vergrijzende samenleving ontmoeten we steeds vaker mensen met dementie. Landelijk wordt er over nagedacht hoe we met elkaar samenleving kunnen zijn. Winkelpersoneel kan een training over dementievriendelijk handelen volgen. In Leiden worden veel mooie initiatieven ontplooid voor en met mensen met dementie. Maar hoe gaat het eigenlijk in de kerk? Wat kunnen wij vanuit onze geloofsgemeenschap betekenen voor elkaar?

Rond deze laatste vraag wordt op woensdag 15 april een avond georganiseerd. Annemarie Roding zal met een informatief en interactief programma de vraag beantwoorden hoe mensen met en zonder dementie samen kerk kunnen zijn.

Annemarie Roding was jarenlang predikant-geestelijk verzorger in de ouderenzorg en is nu werkzaam bij de Protestantse Kerk in Nederland als beleidsmedewerker geestelijke verzorging. Zij schreef onder meer: 'de Dementievriendelijke Kerk' (2015) en 'Pastoraat en Dementie' (2023).

Deze avond wordt georganiseerd door de PgL Stuurgroep Ouderen.
Jorine de Klerk, ouderenpastor.

Oecumenische Wereldgebedsdag-viering: Ik zal jullie rust geven

Vrijdagavond 6 maart 19:30, Oud-Katholieke Kerk, Hoek Zoeterwoudsesingel/Cronesteinkade.

Oecumene betekent ruimte maken en loslaten. Het is het idee dat alle kerken wereldwijd, in al hun verscheidenheid en veelkleurigheid samen de kerk vormen. Daar is openheid voor nodig, en het durven loslaten van de gedachte dat het goed zou zijn als alle kerken net zo zouden zijn als de eigen kerk.

In Leiden is een groepje vrouwen met heel diverse kerkelijke achtergronden, dat deze gedachte echt in de praktijk brengt. Dat gebeurt zij aan zij met andere groepjes vrouwen wereldwijd, die hierin binnen hun eigen gemeenschappen het voortouw nemen. Deze vrouwengroepen organiseren ieder in hun eigen woonplaats, de Wereldgebedsdag.

Ook vrouwen in landen en kerken waar vrouwen weinig rechten hebben, krijgen vrijheden en verantwoordelijkheden als het om de Wereldgebedsdag gaat. Het is een uniek wereldwijd fenomeen. 'Ik vind het heel inspirerend en leer veel van vrouwen die onder moeilijke omstandigheden hun geloof vorm geven', zegt Leidse groepslid Lineke, die het stokje overnam van haar moeder. De inhoud van de viering is overal hetzelfde, en wordt elk jaar voorbereid door een groep vrouwen uit een bepaald land. Door deze liturgie precies te volgen, maken gemeenschappen wereldwijd ruimte voor anderen, en ontstaat er een echt gevoel van verbinding. 'We komen op Wereldgebedsdag echt heel dicht bij vrouwen uit allerlei landen', leggen Hedda en Victoria uit. 'De keuzes die anderen maken zorgen bij ons voor nieuwe perspectieven'. Daar past het gebed bij, waarin wij in onszelf ruimte maken voor God, en de focus verleggen van onszelf naar het heilige.

Dit jaar is de liturgie gemaakt door vrouwen uit Nigeria. Een land waar kinderontvoeringen aan de orde van de dag zijn, en veel mensen in armoede leven, ondanks de vele natuurlijke hulpbronnen. De vrouwen uit Nigeria reiken ons het thema 'rust' aan, en de tekst '*Kom allen bij Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, Ik zal jullie rust geven*' (Matteüs 11:28, NBV21). Want deze vrouwen snakten naar rust, en een leven zonder de dagelijkse angst of hun kinderen wel uit school thuis zullen komen. Rust is iets waar ook wij in ons drukke jachtige leven naar kunnen snakken. Dat verbindt ons met hen. Barbara: 'Het is ontroerend dat de Nigeriaanse vrouwen, in hun gebed om een betere omgang met Gods schepping, de natuurlijke hulpbronnen die door westerse landen worden geplunderd niet voor zichzelf opeisen, maar de wens uitspreken om deze eerlijk te delen met alle mensen wereldwijd'.

Om de liturgie van de Nigeriaanse vrouwen op een betekenisvolle en integere wijze vorm te geven, bereidt de Wereldgebedsdaggroep de viering zorgvuldig voor. De Leidse vrouwen reflecteren over de raakvlakken van de aangereikte thema's met hun eigen leven, en doen Bijbelstudie om de intenties van de liturgie beter te begrijpen en zich in te leven in de situatie van de ander. 'Natuurlijk is er een bepaalde manier van vieren en kerk zijn waarin je je thuis voelt. Maar dat betekent niet dat die de enige juiste is. Juist in de veelkleurigheid ligt de kracht', aldus groepslid Gesineke.

Ook jij kunt deze bijzondere Wereldgebedsdagviering meemaken en je verbonden voelen met honderden gemeenschappen wereldwijd. Je bent harte welkom op 6 maart 19:30 uur in de Oud-Katholieke kerk!
Adres: Hoek Zoeterwoudsesingel/Cronesteinkade.

Vorbereidingsgroep Wereldgebedsdag
Barbara Heubeck

En ook de organist!

Door Frank Ressler

Het was zowaar een zondag dat ik niet ergens hoefde te spelen. Niet dat ik spelen een bezwaar vind, integendeel! Maar af en toe een 'vrije zondag' is ook wel eens prettig. Helemaal godsdienstvrij blijf ik niet, rond 10:00 zet ik als van huis uit 'Nederlands Hervormd' toch de Eucharistieviering op NPO2 op. Ik kan de Katholieke traditie zeker waarderen, vooral als er ook in het Latijn wordt gezongen. De muzikale ondersteuning gebeurt dan vaak door het plaatselijke koor, in de meeste gevallen al behoorlijk op leeftijd, en af en toe komt het zelfs voor dat de hoge noten worden gehaald. Dat alles wordt ondersteund door de plaatselijke organist, die zich dan vaak in een lastige situatie bevindt.

Dat is mijn interpretatie, ik zal het even uitleggen. Veelal staat het 'grote' orgel ergens op een galerij aan de westkant van de kerk, in het koorgedeelte staat dan een klein ieniemieni orgeltje waarmee de organist(e) de hele viering op moet begeleiden. Op het moment van schrijven heb ik de viering vanuit een grote kerk in het zuidwestelijk deel van Nederland gezien, waar de organist het moest doen met een één-klaviersorgel en aangehangen pedaal. Dat laatste betekent dat het pedaal geen zelfstandig register heeft, zoals bij ons orgel een 16'-voets register (u kent 'hem' wel, die vette basklank). In het aangehangen pedaal hoor je dan altijd dezelfde klanken als die wanneer je met je handen speelt.

Ik heb het orgel op internet even opgezocht en dan wordt het lastiger. De klavieromvang bleek kleiner dan gebruikelijk én de pijpen bevonden zich op 'oorhoogte': het geluid gaat eerst dwars door de bespeler heen, hetgeen een aanslag is op de trommelvliezen. Als je bij kleinere orgels meer klankkleuren wil hebben, moet je vanwege de beperkte ruimte vooral werken met kleinere pijpen. Dat betekent dan een overdosis aan hoge en scherp klinkende registers. Kortom, je kan bij zo'n tv-uitzending het grote orgel niet gebruiken en het kleinere orgel is dus vaak niet de leukste oplossing.

De organist in kwestie deed het ondanks de omstandigheden erg goed, als begeleider van het koor alsmede voor het muzikaal invullen van bepaalde momenten.

Aan het eind van de uitzending bedankte de dienstdoende pastoor een heel bataljon van vrijwilligers, zo ongeveer tot aan de sanitair manager aan toe ('toiletjuffrouw' mag niet meer tegenwoordig, red.). En o ja, aan het koor dat meezong. Dat was het. En toen riep ondergetekende: 'en ook de organist!'.

Ja, die wordt nog wel eens vergeten. Organisten kennen hun plek, wij behoren tot de categorie stoelen. Die staan er altijd, doen altijd precies waarvoor ze daar staan, ze zijn zonder gemor te verplaatsen etc. Maar o wee als ze er niet zijn.... Snap u mij al een beetje?

In die categorie: je hoort ook wel eens 'Het orgel speelt nu...'. Nou nee hoor, op een zeer beperkt aantal orgels met ingebouwde computers en technische hulpmiddelen na, speelt een orgel niet zelf. Dat zijn toch de mensen die veelal op vrijwillige basis de vieringen zo goed mogelijk proberen te ondersteunen en in te kleuren. En ook al duurt een viering zeg een uur, menig organist(e) studeert van te voren langer dan de viering zelf. Ik neem alles thuis van tevoren door, inclusief de voor, tijdens en erna te spelen stukken. Op zondag ben ik om 09:00 uur aanwezig, om tot 09:35 uur ook nog even 'in te spelen'. Jazeker, wij organisten nemen onze roeping serieus!

Kortom, ondergetekende was licht geïrriteerd over het niet noemen van de organist. MAAR, voordat u denkt dat dit alleen maar een klaagzang is, hoe is dat bij ons dan? Nou, daar heb ik positief nieuws over! Onlangs hadden wij weer ons kerkorkest erbij en dat werd een mooi gebeuren, inclusief tijdens het projectlied samenspel met het orgel. Uiteraard heeft het kerkorkest de hoofdrol en dient ook in het zonnetje te staan. Ik speel op zo'n zondag overigens graag, mede omdat mijn zoon met trombone zijn partij meeblaast. Na afloop bedankte Mirjam het kerkorkest voor hun fraaie bijdrage, maar noemde zij óók de organist, omdat wij allen er samen zo'n feestelijke dienst van hadden gemaakt. Zo kan het dus ook! En laat ik ook even stellen dat ik binnen de geloofsgemeenschap genoeg waardering over mijn orgelspel ervaar, voor zover er niet een bepaalde sopraan meezingt of ik net een column heb gepubliceerd... Maar weet ook dat die waardering geheel wederzijds is, niet in het minst vanwege het enthousiaste zingen!

Agenda

- Rozenkring: elke derde maandag van de maand van 20.00 tot 22.00 uur
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur
- Cursus Hebreeuws: woensdag van 14.00 tot 15.00 uur
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur
- Handwerken: elke donderdag van 09.30 tot 12.00 uur
- Bijbellezen Leviticus: donderdag van 14.00 tot 15.30 uur
- Tuinieren: iedere 14 dagen op donderdagmiddag van 13.30 tot 15.00 uur (eind maart – begin november)
- Meditatie: elke vrijdag van 09.15 tot 10.00 uur
- Mothers Prayers: elke vrijdag van 10.30 tot 12.00 uur
- Regenboog open: elke woensdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur
- Stiltecentrum open: elke woensdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur

Januari		
Zo 25	16.00-18.00u	Kliederkerk
Februari		
Ma 02	14.00-18.00u	Poëziemiddag
Do 05	14.00u	Film
Do 12	20.00u	Kring 'Wachten'
Do 19	20.00u	Kring 'Wachten'
Za 21	16.00-17.30u	Arcobaleno
Za 28	16.00-17.30u	Arcobaleno
Maart		
Zo 01	12.00u	Paaskaars maken
Vrij 06	19.30u	Wereldgebedsdag in OK kerk
Za 07	16.00-17.30u	Arcobaleno
Do 12	20.00u	Kring 'Wachten'
Za 14	16.00-17.30u	Arcobaleno
Za 21	16.00-17.30u	Arcobaleno

Vanuit de winterse kou

uitkijken naar de lente

<i>Werkgroepen:</i>	<i>Contactpersonen:</i>	<i>Telefoon:</i>	<i>E-mail:</i>
AKM			secretariaat@kcregenboog.nl
Aktie Kerkbalans CT	Dick Visser	06 49747390	dick@laterdichterbij.nl
Arcobaleno	Pieter Schrijnen	06 28457628	pieterschrijnen@gmail.com
Beamteam	Jan Vis	523 35 57	Visaard@gmail.com
Bestuur Vicariaat Merenwijk	Ton van den Besselaar	521 19 03	amhvpandenbesselaar@gmail.com
Bezorgers Leids Kerkblad	Els Klaassen-Ris	521 70 76	elsris@planet.nl
Bulletin Administratie	Gerard van Kempen	521 13 43	gerard.van.kempen@casema.nl
Bulletin Bezorgers	Gerard van Kempen	521 13 43	gerard.van.kempen@casema.nl
Bulletin Autorijders	Heleen Gombert	521 88 24	hgombert.terbeek@casema.nl
Bulletin Redactieteam	Reina Wessels-ten Bruggenkate	06 26422782	reinenatenbruggenkate@mail.com
Crèche	Punartha Perera	06 36255447	punarthaj@hotmail.com
De Regenboog open	Mary Pouw-Don	521 57 26	mypowwdon@hotmail.com
Diaconie	Ines Voets	522 04 90	ines@voets-vankampen.nl
Dirigenten & Organisten	Frank Ressler	06 21203283	cfcresseler@hotmail.com
Expositie	Marijke Koeners	521 13 57	hermanmarijke@koeners.nl
Film in de Regenboog	Edo Elstak	521 02 35	ejh.elstak@telfort.nl
Fotograaf	Frans Voets	522 04 90	Frans@Voets-vanKampen.nl
GroeneKerk	Jan Vis	523 35 57	Visaard@gmail.com
Handwerken	Hennie Altewischer-Dalebout	523 22 53	lodewijkaltewischer@online.nl
Hulp in de Regenboog	Marianne de Kuijper	521 52 51	majdekuyper@hotmail.com
Inloop/koffieochtend	Mary Pouw-Don	521 57 26	mypowwdon@hotmail.com
Jongerenvieringen	Rieuwerd Buitenwerf	785 40 86	Rieuwerd.Buitenwerf@gmail.com
Kerkledenadministratie	Marianne de Kuyper	521 52 51	majdekuyper@hotmail.com
Kerktuin	Heleen Gombert	521 88 24	hgombert.terbeek@casema.nl
Kindernevendienst	Truus de Haan	06 21599349	dehaantruus@gmail.com
Koffie na de dienst	Berry Elstak-Versteeg	521 02 35	berry.52@outlook.com
Lectoren	Jan Vis	523 35 57	Visaard@gmail.com
Liturgisch Bloemschikken	Maja van Spaandonk	06 10036168	majavanspaandonk@gmail.com
Meditatie	Ingrid Weitenberg	521 19 63	ingridjam@hotmail.com
Poëziemiddagen	Anja Rijken	521 66 06	rijken.vandenberg@planet.nl
Public Relations	Edo Elstak	521 02 35	ejh.elstak@telfort.nl
Regenboogkoor	Annemiek Aertssen	06 14733994	rbksecretariaat@gmail.com
Reproductie	Berry Elstak-Versteeg	521 02 35	berry.52@outlook.com
Rozenkring	Dick Rijken	521 66 06	rijken.vandenberg@planet.nl
Stichting Beheer	Florence Sandstra	06 45756650	secretaris.stbh@kcregenboog.nl
Volwassenen in Progress	Ds. Mirjam Buitenwerf	06 40425789	ds.regenboog@gmail.com
Wekelijkse bloemengroet	Maja van Spaandonk	06 10036168	majavanspaandonk@gmail.com
Wijkcontacten	Mieke Tirion-Bakker	521 33 99	mieketirion@gmail.com
Wijkkerkenraad	Anja Rijken	521 66 06	rijkenanja@gmail.com

Vieringen van de Oecumenische Geloofsgemeenschap in de Regenboog

Let op: houd a.u.b. de digitale nieuwsbrief in de gaten voor de meest actuele informatie.

Datum	Bijzonderheden	Voorgangers	Inzameling 2 ^e mandje
01-02-2026		Ds. B. Heubeck	Algemeen Kerkenwerk Prot. Gem. Leiden
08-02	m.m.v. Regenboogkoor	Pw. W. Hoogendoorn	Algemeen Kerkenwerk Prot. Gem. Leiden
15-02		Ds. P. Warmenhoven, emeritus predikant	Kerk in Actie/Binnenlands diaconaat Omzien naar gevangenen
Wo 18-02	19.30 u Aswoensdag m.m.v. Regenboogkoor	Pw. W. Hoogendoorn	-
Do 19-02	19.00 u Eucharistieviering	Pst. D. Langerhuizen	
22-02		Liturgiegroep	Diaconie/De Bakkerij
01-03	Viering van de Maaltijd	Ds. M. Buitenwerf	RK Vicariaat
08-03	m.m.v. Regenboogkoor	Pw. W. Hoogendoorn	Bisschoppelijke Vastenactie
15-03		Ds. M. Buitenwerf	Algemeen Kerkenwerk Prot. Gem. Leiden
Do 19-03	19.00 u Eucharistieviering	Pst. D. Langerhuizen	
22-03		Pw. W. Hoogendoorn	Kerk in Actie/Werelddiaconaat (Burkina Faso) Meer voedsel en inkomen voor boerinnen

Alle vieringen zijn online te volgen via ons YouTube kanaal: 'Oecumene Merenwijk'.

Alle zondagse vieringen beginnen om **10.00 uur**.

Voor de allerkleinsten is er crèche. Voor kinderen van 4-12 jaar is er kindernevendienst.